

ECONOMIA VERDA EMPRESSES

5 Bilions d'euros d'inversió anual fins al 2030 calcula l'ONU que són necessaris per complir amb els ODS

Els objectius de l'ONU topen amb la Covid-19

*nuitejib o' o' clu
f upaó i bebua
s upal dda ra daó
aró no*

HADYNYAH / GETTY

Cinc any després de la seva posada en marxa, la pandèmia allunya aquestes metes de les estratègies empresarials

Lorena Farràs Pérez

“En un moment en què necessitem desesperadament anar cap endavant, la Covid-19 ens pot retardar anys, fins i tot dècades, deixant els països amb reptes fiscals massius i creixents. La crisi ens allunya encara més dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)”, va declarar aquest estiu António Guterres, secretari general de Nacions Unides. Amb la pandèmia, les prioritats dels governs han canviat. També les de les empreses.

El 25 de setembre es compleixen cinc anys de la proclamació dels ODS per part de l'ONU. La seva implantació en les estratègies de les grans companyies cotitzades espanyoles havia anat guanyant terreny en l'últim quinquenni. Tot i així, més de la meitat d'aquestes empreses (en concret, un 53%) continuaven sense incloure els ODS en les seves memòries anuals l'any 2018, segons conclusions de l'últim informe de l'Observatori dels Objectius de Desenvolupament Sostenible, impulsat per l'escola de negocis Esade i la Fundació La Caixa i presentat el juliol en el Palau Macaya.

Què passarà amb la Covid-19? Àngel Pes, director de l'Observatori dels Objectius de Desenvolupament Sostenible, no augura grans canvis en les companyies de més mida, però sí en les petites i mitjanes empreses (pimes), “que han passat a tenir altres preocupaci-

ons”, assenyala. Pes reconeix, a més, que ja abans de la Covid-19, els ODS “no formaven part del corrent principal de les empreses i tampoc de la societat a Espanya, sí en altres països europeus”.

Però el rellotge no s'atura i continua el compte enrere cap a l'any 2030, la data fixada per al compliment dels objectius. “La pressió dels inversors, consumidors i regulatòria continuarà empenyent les empreses cotitzades a tenir en compte els ODS”, indica Pes. “La pressió dels inversors és enorme”, corrobora Àngel Castiñeira, direc-

DADA

53%

De les 137 empreses cotitzades analitzades a l'últim informe de l'Observatori dels Objectius de Desenvolupament Sostenible no tenia en compte els ODS en la seva memòria anual de l'any 2018

tor de la Càtedra Lideratges d'Esade. Castiñeira explica, per exemple, que “BlackRock retirarà els seus fons de les empreses que no tinguin en compte els ODS, en els propers anys”.

L'Observatorio de la Inversión Socialmente Responsable (ISR), que elaboren Georgeson i el Club de Excelencia en Sostenibilidad, reflecteix que un 90% de les grans gestores mundials inclouen aquestes metes al seu pla de desenvolupament. De fet, el coronavirus ha accelerat l'aposta de les gestores amb la inversió ASG (la que té en compte factors mediambientals, socials i de governança) després del seu millor comportament el març, quan es va declarar la pandèmia. Se les considera inversions més segures perquè tenen en compte aspectes que van més allà dels purament financers i per la seva visió a més llarg termini.

Castiñeira apunta que els ODS han de ser vistos com “una oportunitat”. “Ofereixen una visió que permet traduir necessitats i ambicions globals en solucions, alhora que proposen un nou model per al creixement a llarg termini i contribueixen que les empreses desenvolupin estratègies més sòlides”, opina Ernesto Rodríguez, director corporatiu de Persones i Sostenibilitat de la firma d'assegurances de crèdit i de caució Solunion. A Triodos Bank a Espanya ho tenen clar: “Només financem empreses que posen la dignitat de les persones al centre i busquen crear aquell impacte positiu als àmbits social, cultural i mediambiental”, assenyala la directora de Desenvolupament Corporatiu i Comunicació del banc, Sandra Castañeda.

=====

Més d'un 50% de cotitzades encara no inclouen els ODS a les memòries l'any 2018

●●

=====

17 metes globals

Els ODS són el pla mestre de Nacions Unides per aconseguir un futur sostenible per a tothom. Els 17 objectius s'interrelacionen entre si i incorporen els grans desafiaments de la humanitat, com la pobresa, la desigualtat, el clima, la degradació ambiental, la prosperitat, la pau i la justícia. La data fixada és l'any 2030.

Francesc Raventós

Exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Reindustrialitzar Europa

En un món amb tanta incertesa es torna a valorar la importància de la indústria com a font d'innovació, creació d'ocupació de qualitat, alta demanda de serveis i oportunitat per diversificar cap a sectors de futur. El coronavirus ha posat en evidència fets coneguts, però als quals no es posava remei. El material sanitari que urgia per poder controlar l'epidèmia: mascaretes, kits de protecció, respiradors o antibiòtics, es produïen només a la Xina. En una situació d'emergència no teníem estocs ni capacitat productiva per atendre demandes vitals per la salut. És una situació que no es pot repetir. La UE haurà d'assegurar que en casos d'emergència generada per qualsevol mena de crisi disposa dels estocs i capacitat de producció suficients. També és conegut que les cadenes logístiques de components que es fabriquen en països llunyans, quan per raons diverses tallen els subministraments, obliguen a aturar les línies de producció.

La progressiva introducció del model de producció Indústria 4.0, en què conflueixen la digitalització integral, la intel·ligència artificial i la robotització, redueix els costos i en especial el de la mà d'obra, amb l'avantatge que la flexibilitat del procés productiu permet produir sèries curtes amb un cost marginal baix. Les darreres dècades la globalització es va traduir en una dura competència entre empreses, una competència que ara s'accelerarà a causa de la reducció de vendes pel coronavirus. Forçades a reduir els costos de producció, moltes indústries van traslladar els seus centres a països asiàtics i del nord d'Àfrica. En aquests països els salaris

Nova era
És una bona notícia que Europa recuperi iniciatives industrials i abordi reptes com impulsar l'economia verda

eren baixos; les condicions de treball, precàries, sense sindicats que protegissin, i les exigències mediambientals eren inexistents. Això els permetia practicar un dúmping laboral, social i mediambiental. Amb el temps la qualitat dels productes, les condicions de treball i sanitàries han millorat, i la diferència de costos respecte a la UE ha disminuït, cosa que facilita el retorn d'indústries que al seu dia es van deslocalitzar.

Presidida per Ursula von der Leyen, la Unió Europea ara vol recuperar la capacitat industrial perduda, però especialment en els sectors de futur. Al mateix temps s'haurà de garantir la disponibilitat de productes vitals en casos d'emergència, sigui sanitària, alimentària, energètica, digital o qualsevol altra. És una bona notícia que Europa recuperi iniciatives industrials i que disposi de finançament per encarar reptes com l'escalament del planeta, impulsar l'economia verda, la transició energètica o la digitalització de l'economia i la societat. Tots són sectors que creen riquesa, ocupació i milloren la qualitat de vida. En definitiva, cal reindustrialitzar Europa, cosa que permetrà recuperar el lideratge o colideratge d'alguns sectors estratègics. |